

ระบบคลังสินค้าทัณฑ์บนในปัจจุบัน

ในมาตราที่ 8 ตามพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 แก้ไขตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 329 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 ได้มีการแบ่งคลังสินค้าทัณฑ์บนออกเป็น 3 ประเภทคือ คลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า คลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านปลอดอากร และคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อขายสุรา ซิกาแรต ซิการ์หรือยาเส้นในท้องผู้โดยสารขาออก ณ ท่าอากาศยานนานาชาติ ในงานวิจัยฉบับนี้จะเป็นการจัดทำในเรื่องของคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้าเท่านั้น ซึ่งจะเรียกต่อไปว่า "คลังสินค้าทัณฑ์บน"

2.1 คลังสินค้าทัณฑ์บน⁽¹⁾

คลังสินค้าทัณฑ์บนหมายถึงคลังสินค้าที่หน่วยงาน/บริษัท/ห้างร้าน ที่ได้รับการส่งเสริมการส่งออกตามพระราชบัญญัติศุลกากร ขอจัดตั้งขึ้น บรรดาวัตถุดิบนำเข้าจากต่างประเทศที่ได้เก็บรักษาไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน เพื่อผลิต ผสมหรือประกอบ ยังคงอยู่ในอารักขาของศุลกากรจนกว่าจะมีการส่งออกนอกราชอาณาจักร ไม่ว่าจะส่งออกในสภาพเดิมที่นำเข้าหรือในสภาพที่เป็นสินค้าสำเร็จรูปแล้ว จึงจะได้รับขงดเว้นการเรียกเก็บอากรขาเข้าและอากรขาออก

หน้าที่ความรับผิดชอบของคลังสินค้าทัณฑ์บน

คลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติศุลกากร จึงเป็นหน้าที่ของทั้งกรมศุลกากรและคลังสินค้าทัณฑ์บนจะต้องปฏิบัติต่อกัน ซึ่งจะแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบได้ดังนี้

ก. หน้าที่ของกรมศุลกากร

เพื่อให้การควบคุมคลังสินค้าทัณฑ์บนเป็นไปอย่างมีระเบียบ กรมศุลกากรได้กำหนดมาตรการออกเป็น 3 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

(1) ขั้นตอนการควบคุมโดยเจ้าหน้าที่ศุลกากร

การควบคุมประเภทนี้ จะมีเจ้าหน้าที่ศุลกากรไปประจำแต่ละคลังสินค้าทัณฑ์บน เป็นขั้นตอนที่ถือได้ว่าเป็นการควบคุมโดยใกล้ชิดที่สุด

(2) **ขั้นตอนการควบคุมโดยสูตรการผลิต**

สูตรการผลิตคือสัดส่วนปริมาณของของที่นำเข้ามาใช้ผลิตเป็นสินค้า โดยคำนึงถึงส่วนสูญเสียตามปรกติวิสัยตามความเป็นจริง โดยกรมศุลกากรเห็นชอบเห็นสมควรให้ใช้คำนวณปริมาณของของที่ใช้ผลิต การยื่นสูตรต่อกรมศุลกากรนั้นจะต้องทำก่อนวันเริ่มส่งสินค้าที่ผลิตนั้นออกไปนอกราชอาณาจักร และต้องยื่นแก้ไขสูตรการผลิตทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนแปลงโดยทันที เพื่อให้กรมศุลกากรพิจารณาแก้ไข การไม่ยื่นสูตรก่อนการส่งออกถือว่าปฏิบัติผิดพิธีการ

(3) **ขั้นตอนการควบคุมโดยการตรวจสอบบัญชี**

ของที่นำเข้ามาเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นได้รับสิทธิและประโยชน์ในการยกเว้นการเรียกเก็บภาษีอากร จึงจำเป็นต้องมีการควบคุมว่าของเหล่านั้นได้มีการนำมาผลิตและส่งออกจริง การตรวจสอบนั้นจะตรวจสอบใบขนสินค้าขาเข้าและใบขนสินค้าขาออกกับสมุดบัญชี และการตรวจนับวัตถุดิบ สินค้าระหว่างผลิต สินค้าสำเร็จรูปทุกงวด 3 เดือน โดยวิธีการสุ่มตรวจในส่วนคลังสินค้าทัณฑ์บนต้องมีการบันทึกรายการต่าง ๆ ไว้ เพื่อให้ตรวจสอบและทำรายงานส่งให้กับกรมศุลกากร

ข. หน้าที่ของคลังสินค้าทัณฑ์บน

การจัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นได้มีการกำหนดขั้นตอนต่าง ๆ ในการจัดตั้งไว้แล้ว รวมทั้งหน้าที่ ความรับผิดชอบต่าง ๆ ที่จะต้องมีทั้งต่อตนเอง และกรมศุลกากรด้วย ซึ่งพอจะแบ่งแยกได้ดังนี้

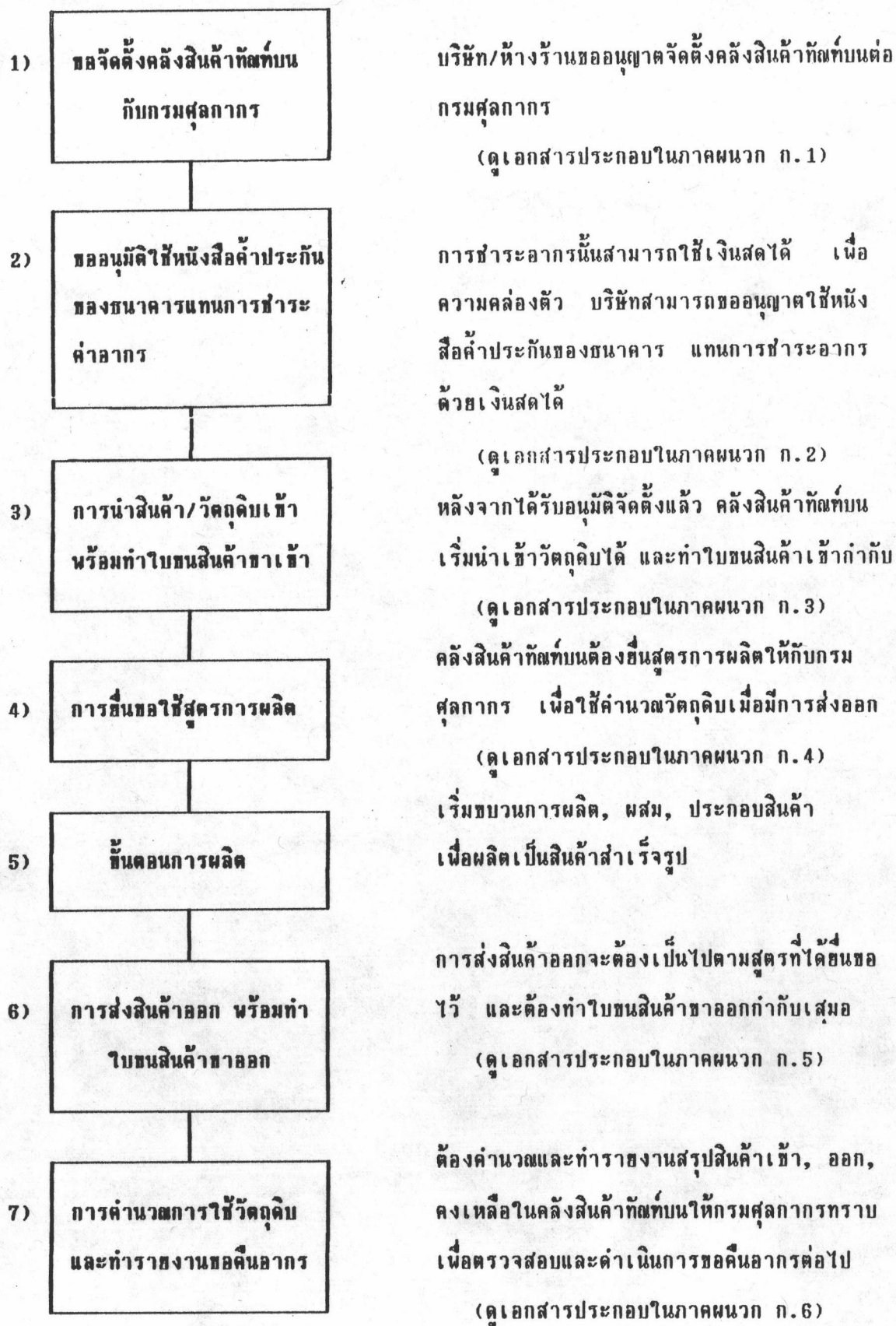
(1) **ขั้นตอนดำเนินการของคลังสินค้าทัณฑ์บน**

บริษัท/ห้างร้านที่เป็นคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้น มีขั้นตอนการดำเนินการแบ่งได้ดังรูป 2.1

(2) **หน้าที่ความรับผิดชอบ**

มาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร กรมศุลกากรได้กำหนดระเบียบปฏิบัติไว้ในประมวลระเบียบปฏิบัติศุลกากร พ.ศ. 2530 ว่าด้วยคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า ซึ่งสรุปได้ดังนี้คือ

- ปฏิบัติตามระเบียบปฏิบัติของคลังสินค้าทัณฑ์บน ที่ประกาศไว้ในประมวลระเบียบปฏิบัติศุลกากรข้อ 14 10 02 โดยเคร่งครัด
- ยื่นใบขนคลังสินค้าทัณฑ์บนภายใน 10 วันตั้งแต่วันนำเข้ามาและนำของเข้าคลังสินค้าภายใน 30 วัน

รูปที่ 2.1 ขั้นตอนดำเนินการของคลังสินค้าที่พบ

ชนคลังสินค้าที่ทับน

- สำแดงประเภทรวมทั้งชื่อของคลังสินค้าที่ทับนไว้ตอนบนของใบ
- แยกเก็บสินค้าในคลังเป็นหมวดหมู่แยกสถานที่เก็บวัตถุดิบ สินค้าระหว่างผลิต และสินค้าสำเร็จรูปไว้ต่างหากจากกัน
- ยื่นสูตรการผลิตต่อกรมศุลกากรในเวลาอันควร หรือก่อนการส่งออกของออกนอกราชอาณาจักร
- ยื่นใบขนสินค้าขาออกและบัญชีราคาสินค้าและบัญชีบรรจุหีบห่อต่อกรมศุลกากรเมื่อมีการส่งออก
- จัดทำหลักฐานควบคุมและทะเบียนบัญชีโดยใช้คอมพิวเตอร์ และจัดส่งรายงานให้กรมศุลกากรในระยะเวลาที่กำหนด

- ยื่นขอขยายเวลาในการเก็บวัตถุดิบสำหรับวัตถุดิบที่มีอายุเกิน 1 ปี ไม่ว่าจะอยู่ในสภาพเดิมที่นำเข้า หรือสภาพอื่น มิฉะนั้นกรมศุลกากรสามารถสั่งให้นำออกนอกราชอาณาจักรหรือสั่งให้เก็บอากรเป็นของใช้ภายในประเทศ หรือดำเนินการอย่างอื่นที่เห็นสมควร

(3) การขอคืนอากร

ในมาตรา 19 ทวิแห่งพระราชบัญญัติศุลกากร อนุญาตให้คลังสินค้าที่ทับนสามารถที่จะขอคืนอากรได้ กรมศุลกากรได้กำหนดระเบียบปฏิบัติไว้ใน ประมวลระเบียบปฏิบัติศุลกากร พ.ศ. 2530 ว่าด้วยการคืนเงินอากรตามมาตรา 19 ทวิ ซึ่งสรุปขึ้นตอนได้ดังนี้

- ขออนุมัติหลักการตามระเบียบปฏิบัติที่กรมศุลกากรกำหนด
- ขออนุมัติใช้หนังสือคำประกันของธนาคารแทนการชำระอากร
- จัดทำใบขนสินค้าขาเข้า และเสนอกรมศุลกากรเมื่อมีการนำ

เข้าวัตถุดิบ

- ยื่นสูตรการผลิตเพิ่มเติมต่อกองวิเคราะห์ราคา (เพิ่มเติมจากที่ต้องยื่นตามปกติ และสามารถใช้ร่วมกันได้)
- จัดทำใบขนสินค้าขาออกและเสนอกรมศุลกากรเมื่อมีการส่งออก
- ส่งตัวอย่างวัตถุดิบ สินค้า หรือแคตตาล็อกทั้งขาเข้าและขาออก

ให้กรมศุลกากร

- ยื่นคำร้องขอคืนอากรต่อกรมศุลกากรภายในระยะเวลาที่กำหนด
- จัดทำใบสรุปยอดสำเนาใบขนสินค้าที่ธนาคารรับประกัน ยื่นต่อ

กรมศุลกากรภายในระยะเวลาที่กำหนด

2.2 ระบบรายงานที่ต้องเสนอกรมศุลกากร

การจัดทำรายงานนั้นแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้คือ

- การจัดเตรียมข้อมูลเพื่อทำรายงาน
- วิธีกรจัดทำรายงาน

2.2.1 การจัดเตรียมข้อมูลเพื่อทำรายงาน

ข้อมูลในปัจจุบันได้ถูกจัดเก็บไว้โดยวิธีการที่แตกต่างกันออกไปตามชนิดของข้อมูลซึ่งจัดแบ่งออกเป็นส่วน ๆ ดังนี้คือ

- แฟ้มข้อมูลรายละเอียดใบขนสินค้าขาเข้า (แฟ้มที่ 1)
- แฟ้มข้อมูลรายละเอียดใบกำกับสินค้าขาเข้า (แฟ้มที่ 2)
- แฟ้มข้อมูลรหัสและรายชื่อวัตถุดิบ (แฟ้มที่ 3)
- แฟ้มข้อมูลรหัสและจำนวนวัตถุดิบคงเหลือ (แฟ้มที่ 4)
- แฟ้มข้อมูลรายละเอียดใบขนสินค้าขาออก (แฟ้มที่ 5)
- แฟ้มข้อมูลรายละเอียดใบกำกับสินค้าขาออก (แฟ้มที่ 6)
- แฟ้มข้อมูลสูตรการผลิต (แฟ้มที่ 7)
- แฟ้มข้อมูลนิกศุลกากร (แฟ้มที่ 8)
- แฟ้มข้อมูลวัตถุดิบคงเหลือ สินค้าระหว่างทำ สินค้าสำเร็จรูป (แฟ้มที่ 9)

(รูปแบบของข้อมูลได้จากภาคผนวก ข)

1) แฟ้มข้อมูลรายละเอียดใบขนสินค้าขาเข้า (แฟ้มที่ 1)

เป็นแฟ้มที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลรายละเอียดใบขนสินค้าขาเข้า ได้มา จากการเก็บจากเอกสารด้านการนำเข้าทั้งสิ้น (ดูเอกสารในภาคผนวก ก.3) นำมาสร้างเป็นแฟ้มในรูปแบบข้อความ (TEXT FILE) ตัวอย่างแฟ้มข้อมูลดูในภาคผนวก ข.1

2) แฟ้มข้อมูลรายละเอียดใบกำกับสินค้าขาเข้า (แฟ้มที่ 2)

เป็นแฟ้มที่ได้จากเอกสารใบกำกับสินค้าขาเข้า (INVOICE) ที่ผู้ขายส่งมาให้พร้อมกับสินค้า โดยปรกติเอกสารนี้จะจัดเข้าชุดกับเอกสารใบขนสินค้าขาเข้าไว้ด้วยกัน เพื่อสะดวกในการค้นหาและอ้างอิง ข้อมูลเหล่านี้ถูกนำมาสร้างเป็นแฟ้มข้อมูลแบบข้อความ ตัวอย่างแฟ้มข้อมูลดูได้ในภาคผนวก ข.2

3) แฟ้มข้อมูลรหัสและรายชื่อวัตถุดิบ (แฟ้มที่ 3)

เป็นแฟ้มที่ได้จากการนำรายชื่อวัตถุดิบต่าง ๆ ที่จะนำเข้าไปแจ้งกับกรมศุลกากร (บางกรณีจะต้องนำตัวอย่างไปประกอบด้วย) ข้อมูลเหล่านี้จัดเก็บในรูปแบบของแฟ้ม

ข้อมูลแบบข้อความ ตัวอย่างแฟ้มข้อมูลได้ในภาคผนวก ข.3

4) แฟ้มข้อมูลรหัสและจำนวนวัตถุประสงค์คงเหลือ (แฟ้มที่ 4)

ข้อมูลนี้ได้มาจากการตรวจนับวัตถุประสงค์คงเหลือในคลังสินค้าที่ทบณ ซึ่งจะมีการตรวจนับทุก ๆ 3 เดือน เมื่อตรวจสอบเสร็จจะเอายอดที่ตรวจสอบแล้วนับตั้งเป็นยอดเริ่มต้นของงวดต่อไป ข้อมูลถูกจัดเก็บอยู่ในรูปของแฟ้มข้อมูลแบบเรียงลำดับ (Sequential File) โดยการบันทึกลงไปในระบบวีเอสอี/เอสพี โดยใช้โปรแกรม รูปแบบของข้อมูลได้ในภาคผนวกที่ ข.4

5) แฟ้มข้อมูลรายละเอียดใบขนสินค้าขาออก (แฟ้มที่ 5)

เป็นแฟ้มที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลรายละเอียดใบขนสินค้าขาออกทั้งสิ้น (ดูเอกสารประกอบในภาคผนวก ก.6) นำมาสร้างเป็นแฟ้มข้อมูลแบบข้อความ ตัวอย่างแฟ้มข้อมูลในภาคผนวก ข.5

6) แฟ้มข้อมูลรายละเอียดใบกำกับสินค้าขาออก (แฟ้มที่ 6)

เป็นแฟ้มที่ได้จากเอกสารใบกำกับสินค้าขาออก ที่ต้องเตรียมไปพร้อมกับสินค้าส่งออก โดยปรกติเอกสารนี้จะจัดเข้าชุดกับเอกสารใบขนสินค้าขาออก เพื่อสะดวกในการค้นหาและอ้างอิง ข้อมูลเหล่านี้ถูกนำมาสร้างเป็นแฟ้มข้อมูลแบบข้อความ ตัวอย่างแฟ้มข้อมูลได้ในภาคผนวก ข.6

7) แฟ้มข้อมูลสูตรการผลิต (แฟ้มที่ 7)

ข้อมูลส่วนนี้ได้มาจากเอกสารชื่อสูตรการผลิตและส่วนประกอบของวัตถุดิบที่ใช้ซึ่งต้องจัดส่งให้กับกรมศุลกากร ข้อมูลนี้ทั้งที่คลังสินค้าที่ทบณและกรมศุลกากรจะต้องตรงกันตลอดเวลา การระบุชื่อสูตรและส่วนประกอบที่ส่งออกไม่ตรงกับที่ขออนุมัติไว้ กรมศุลกากรมีอำนาจที่จะให้คลังสินค้าที่ทบณต้องเสียภาษีในส่วนที่ผิดพลาดนั้น และอาจถูกปรับในฐานการปฏิบัติผิดนิตินัยการศุลกากรอีกด้วย ข้อมูลเหล่านี้ถูกจัดเก็บอยู่ในรูปแฟ้มข้อมูลแบบข้อความ ตัวอย่างแฟ้มข้อมูลได้ในภาคผนวก ข.7

8) แฟ้มข้อมูลนิกิตศุลกากร (แฟ้มที่ 8)

เป็นแฟ้มที่ได้จากเอกสารการกำหนดนิกิตศุลกากร ซึ่งสินค้าทุกชนิดที่นำเข้าราชอาณาจักร กรมศุลกากรจะต้องทำการกำหนดนิกิตอัตราภาษีศุลกากรไว้ทั้งหมด รายการนิกิตศุลกากรนี้กรมศุลกากรจะแจ้งให้ทราบอยู่เสมอ ข้อมูลส่วนนี้จะจัดเก็บอยู่ในรูปแฟ้มข้อมูลแบบข้อความ ตัวอย่างข้อมูลได้ในภาคผนวก ข.8

9) **แฟ้มข้อมูลวัตถุดิบคงเหลือ สินค้าระหว่างทำ สินค้าสำเร็จรูป (แฟ้มที่ 9)**
 แฟ้มข้อมูลนี้มีที่อ้างอิงอยู่ 2 ส่วนคือ ส่วนที่ได้จากการตรวจนับใน
 คลังสินค้าที่ตนเอง (เช่นเดียวกับแฟ้มที่ 4) และที่ได้จากการประมวลผลในระบบการบริหารวัตถุดิบ
 ของคลังสินค้าที่ตนเอง แฟ้มข้อมูลจะอยู่ในรูปของแฟ้มข้อมูลแบบข้อความ ตัวอย่างข้อมูลคู่ได้ใน
 ภาคผนวก ข.9

2.2.2 วิธีการจัดทำรายงาน

รายงานต่าง ๆ ที่ต้องนำเสนอกรมศุลกากรแบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังนี้คือ

- รายงานเพื่อการตรวจสอบวัตถุดิบและสินค้าในคลังสินค้าที่ตนเอง
- รายงานเพื่อขอคืนภาษีอากรตามมาตรา 19 ทวิ

1) **รายงานเพื่อการตรวจสอบวัตถุดิบและสินค้าในคลังสินค้าที่ตนเอง**
 จะประกอบด้วย

- รายงานสรุปวัตถุดิบคงเหลือในแต่ละสถานะ (รายงานที่ 1)
- รายงานสรุปวัตถุดิบคงเหลือ (รายงานที่ 2)
- รายงานสรุปสินค้าระหว่างทำคงเหลือ (รายงานที่ 3)
- รายงานสรุปสินค้าสำเร็จรูปคงเหลือ (รายงานที่ 4)
- รายงานรายละเอียดสินค้าคงเหลือ (รายงานที่ 5)

2) **รายงานเพื่อขอคืนภาษีอากรตามมาตรา 19 ทวิ**

จะประกอบด้วย

- รายงานบัญชีสินค้านำเข้าในคลังสินค้าที่ตนเอง (รายงานที่ 6)
- รายงานรายละเอียดการส่งออก (รายงานที่ 7)
- รายงานใบขนสินค้าขาออกแต่ละเที่ยวเรือ (รายงานที่ 8)
- รายงานสรุปการนำเข้าและส่งออก (รายงานที่ 9)

รายงานสรุปวัตถุดิบคงเหลือในแต่ละสถานะ (รายงานที่ 1)

วัตถุประสงค์: เพื่อรายงานขอตรวจวัตถุดิบในแต่ละขั้นตอนการผลิต

ข้อมูลนำเข้า: แฟ้มข้อมูลวัตถุดิบคงเหลือ สินค้าระหว่างทำ สินค้า
 สำเร็จรูป

วิธีดำเนินการ: บันทึกข้อมูลลงโปรแกรม LOTUS และจัดพิมพ์

รูปแบบรายงาน: ดูรูปจากภาคผนวก ค.1

รายงานสรุปวัตถุประสงค์เชิงเหลือ (รายงานที่ 2)

วัตถุประสงค์: เพื่อรายงานยอดวัตถุประสงค์ที่ยังไม่นำไปผลิต

ข้อมูลนำเข้า: เน้มข้อมูลวัตถุประสงค์เชิงเหลือ สินค้าระหว่างทำ สินค้าสำเร็จรูป

วิธีดำเนินการ: บันทึกข้อมูลลงโปรแกรม LOTUS และจัดพิมพ์

รูปแบบรายงาน: ดูรูปจากภาคผนวก ค.2

รายงานสรุปสินค้าระหว่างทำเชิงเหลือ (รายงานที่ 3)

วัตถุประสงค์: เพื่อรายงานยอดวัตถุประสงค์ที่อยู่ในงานระหว่างทำ

ข้อมูลนำเข้า: เน้มข้อมูลวัตถุประสงค์เชิงเหลือ สินค้าระหว่างทำ สินค้าสำเร็จรูป

วิธีดำเนินการ: บันทึกข้อมูลลงโปรแกรม LOTUS และจัดพิมพ์

รูปแบบรายงาน: ดูรูปจากภาคผนวก ค.3

รายงานสรุปสินค้าสำเร็จรูปเชิงเหลือ (รายงานที่ 4)

วัตถุประสงค์: เพื่อรายงานยอดสินค้าสำเร็จรูปในคลังสินค้า

ข้อมูลนำเข้า: เน้มข้อมูลวัตถุประสงค์เชิงเหลือ สินค้าระหว่างทำ สินค้าสำเร็จรูป

วิธีดำเนินการ: บันทึกข้อมูลลงโปรแกรม LOTUS และจัดพิมพ์

รูปแบบรายงาน: ดูรูปจากภาคผนวก ค.4

รายงานรายละเอียดสินค้าเชิงเหลือ (รายงานที่ 5)

วัตถุประสงค์: เพื่อรายงานรายละเอียดของสินค้าในคลังสินค้า

ข้อมูลนำเข้า: เน้มรายละเอียดใบกำกับสินค้าขาเข้า
เน้มข้อมูลรหัสและจำนวนวัตถุประสงค์เชิงเหลือ
เน้มนิกิตศุลกากร

วิธีดำเนินการ: นำข้อมูลจาก เน้มรายละเอียดใบกำกับสินค้าขาเข้า
เข้ามาสร้างเป็นแบคท์ แล้วส่งงานไปประมวลผลใน
ระบบวีเอสอี คำนวณโดยการจัดยอดจากยอดคงเหลือ
ของวัตถุประสงค์ แต่ละตัวไว้ก่อน แล้วนำรายละเอียดจาก
ใบกำกับสินค้าขาเข้ามาเรียงจากใหม่สุดไปหาเก่าสุด
แล้วบวกยอดวัตถุประสงค์จากรายการใหม่สุดไป เมื่อยอด

การบวกเท่ากับยอดที่ตั้งไว้ตอนแรกให้ ทั้งรายการที่
ยังไม่บวกทั้งหมดนำยอดแต่ละรายการไปคำนวณอาคาร
แล้วจัดพิมพ์รายงาน

รูปแบบรายงาน: ดูรูปจากภาคผนวก ค.5

รายงานบัญชีสินค้านำเข้าในคลังสินค้าทัณฑ์บน (รายงานที่ 6)

วัตถุประสงค์: รายงานรายละเอียดการนำเข้าวัตถุดิบ

ข้อมูลนำเข้า: เพิ่มข้อมูลรายละเอียดใบกำกับสินค้าขาเข้า
เพิ่มพิกัดศุลกากร

วิธีดำเนินการ: นำข้อมูลจากทั้ง 2 เพิ่มมาสร้างเป็นงานแบตช์ และ
ส่งเข้าวิ้งภายใต้ระบบวีเอสอี โดยโปรแกรมจะทำการ
ค้นหาว่าเป็นพิกัดศุลกากรชนิดใดแล้ว ทำการ
คำนวณมูลค่าภาษีต่าง ๆ จัดเรียงตามกลุ่มภาษีและ
พิมพ์รายงาน

รูปแบบรายงาน: ดูรูปจากภาคผนวก ค.6

รายงานรายละเอียดการส่งออก (รายงานที่ 7)

วัตถุประสงค์: เพื่อคำนวณมูลค่าการส่งออกแต่ละเที่ยว (เงินบาท)

ข้อมูลนำเข้า: เพิ่มข้อมูลรายละเอียดใบกำกับสินค้าส่งออก
อัตราแลกเปลี่ยนเงิน

วิธีดำเนินการ: ใช้โปรแกรมภาษาเร็กซ์ (REXX) ทำการคำนวณมูลค่า
การส่งออกและแปลงค่าเป็นเงินบาท เพื่อออกรายงาน
เป็นมูลค่าการส่งออกต่อไป

รูปแบบรายงาน: ดูรูปจากภาคผนวก ค.7

รายงานใบขนสินค้าขาออกแต่ละเที่ยวเรือ (รายงานที่ 8)

วัตถุประสงค์: เพื่อทำการแยกรายละเอียดสินค้าออกเป็นวัตถุดิบ
เพื่อจะใช้แนบใบขนคลังสินค้าขาออก

ข้อมูลนำเข้า: เพิ่มข้อมูลรายละเอียดใบกำกับสินค้าส่งออก
เพิ่มสูตรการผลิต

วิธีดำเนินการ: ใช้โปรแกรมภาษาเร็กซ์ เพื่อแยกรายละเอียดสินค้า
แต่ละรายการออกเป็นวัตถุดิบ ซึ่งจะทำการจัดกลุ่ม

วัตถุประสงค์ตามรายการส่งออก และสรุปยอดรวมในแต่ละ
เที่ยวเรือด้วย

รูปแบบรายงาน: คูรูปจากภาคผนวก ค.8

รายงานสรุปการนำเข้าและส่งออก (รายงานที่ 9)

วัตถุประสงค์: เพื่อรายงานยอดการเคลื่อนไหวของวัตถุประสงค์ ทั้งด้าน
การนำเข้าและส่งออก

ข้อมูลนำเข้า: แน้มข้อมูลรายละเอียดใบกำกับสินค้าขาเข้า
แน้มข้อมูลรายละเอียดใบกำกับสินค้าส่งออก
แน้มสูตรการผลิต

วิธีดำเนินการ: แยกรายการส่งออกมาเป็นวัตถุประสงค์แต่ละตัวเหมือนกับ
รายงานที่ 9 แล้วนำผลลัพธ์ที่ได้มารวมกับรายการใน
แน้มที่ 2 มาจัดเรียงรายการวัตถุประสงค์แต่ละชนิด แยก
ตามการนำเข้าและส่งออก แล้วคำนวณหายอดคงเหลือ

รูปแบบรายงาน: คูรูปจากภาคผนวก ค.9
